

El Casino Gerundense, un oasi de lleure, glamur i cultura

Text > **DANI VIVERN**, periodista

Fotos > **CLAUDI VALENTÍ**

El Casino de Girona compleix cent setanta-sis anys. Les fluctuacions polítiques n'han fet variar el nom oficial, però, curiosament, el nom vigent actualment és «Casino Gerundense». Perquè els seus estatuts no han evolucionat gaire d'ençà que la burgesia gironina tenia el Casino com a centre de referència. Encara s'hi recull la diferenciació entre socis propietaris i socis numeraris, una anomalia hereva d'èpoques ja supera-

des: els propietaris eren els gironins «de tota la vida», i els numeraris, els «convidats», les personalitats sobrevingudes, com ara jutges, militars i altres funcionaris de cert nivell que eren destinats a Girona. Les quotes eren proporcionalment més elevades anys enrere: en una vintena d'anys, només s'han apujat d'uns cent euros a uns cent seixanta.

Actualment, el Casino compta amb uns tres-cents socis, i dues persones hi fan feina amb contracte: una a jornada

completa i una altra a mitja jornada. Les dones, des del 2006, poden optar per ser membres de l'entitat. Des de fa tres anys, Tomàs Hereu en presideix la Junta Directiva, escollida per la Junta General. Hereu reconeix que caldria posar al dia els estatuts, però explica que el procediment administratiu per fer-ho resulta força complex, i —amb un esperit més pragmàtic— prefereix abordar qüestions que necessiten una atenció més immediata.

>> Panoràmica d'un dels salons del Casino Gerundense.

Ara mateix, s'hi potencia una activitat que des de fa unes dues dècades ha generat força interès: els sopars al Casino. El centre disposa d'una cuina ben equipada, i hi ha grups de socis que hi fan mostra de les seves aptituds gastronòmiques. Alguns socis incondicionals d'aquesta faceta del Casino opinen, tanmateix, que caldria determinar-ne la normativa en uns estatuts nous, entre altres drets i deures. Consideren que facilitar l'entrada a no socis podria potenciar l'increment de sol·licituds d'admissió. També suggereixen que s'ha de fer més visible l'entitat a les xarxes socials: la cerca «Casino de Girona» a Google no porta a cap pàgina web dedicada a l'entitat, sinó que dirigeix el lector a un establiment de cocteleria. Cal dir, però, que a hores d'ara ja es treballa en aquest tema, i que l'establiment té un compte a Facebook.

Un objectiu essencial és la rehabilitació de la planta superior, que presenta problemes estructurals i d'humitats que a la llarga podrien afectar el mobiliari i la decoració interior, d'una estètica molt característica de l'època fundacional i que actualment no llueix com mereixeria. També caldria restaurar i classificar els volums de la biblioteca, alguns dels quals tenen un valor històric important.

D'altra banda, Hereu indica que, entre altres reptes, convé fomentar els grups de lectura, la cessió d'espais per a activitats com ara presentacions de llibres (ja se n'hi fan algunes) i, en general, obrir el Casino més a l'exterior, tant per donar-lo a conèixer més com per incrementar-ne els ingressos per lloguer d'espais, sense que per això es perdi l'esperit de «club» en el sentit més britànic del terme. La idea nuclear és potenciar tant com es pugui les capacitats de l'edifici per acollir actes, sobretot culturals, i deixar una mica més en segon terme la imatge vuitcentista de cafès, conyac i partides de cartes i billar entre fum d'havans.

Alguns socis incondicionals suggereixen que l'entitat s'ha de fer més visible a les xarxes socials

>> Un altre dels salons del Casino.

>> Sala de billars.

>> La biblioteca.